

ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНИ

Комітет з питань національної безпеки і оборони

01008, м. Київ-8, вул. М. Грушевського, 5, тел.: 255-31-95, тел./факс: 255-33-08

№ *04-24/16-318 (1092.53)*

З.Р. Мравина 202*9* р.

БАБАНАКОВУ К.О.

Шановний Кириле Олександровичу!

За дорученням Першого заступника Голови Верховної Ради України І.Геращенко у Комітеті розглянуто Ваше звернення, в якому Ви пропонуєте внести зміни до статті 26 Закону України «Про військовий обов'язок і військову службу» щодо можливості розірвати контракт на проходження військової служби за власним бажанням.

У відповідь звертаємо увагу на таке.

Статтею 46 Конституції України передбачено, що кожен має право на працю, що включає можливість заробляти собі на життя працею, яку особа вільно обирає або на яку вільно погоджується.

Частиною другою статті 2 Закону України «Про військовий обов'язок і військову службу» визначено, що громадяни приймаються на військову службу за контрактом виключно в добровільному порядку.

Відповідно до приписів статей 17 та 65 Конституції України захист Вітчизни, незалежності та територіальної цілісності України є конституційним обов'язком громадян України. Громадяни відбувають військову службу відповідно до закону.

Підписуючи контракт на проходження військової служби, громадянин добровільно бере на себе відповідні зобов'язання, зокрема проходити службу на умовах та в порядку, визначеному законодавством.

З метою удосконалення законодавства щодо проходження військової служби, зокрема підстав для звільнення з військової служби різних категорій військовослужбовців, 5 квітня 2018 року Верховною Радою України було прийнято Закон України від № 2397-VIII «Про внесення змін до деяких

законів України щодо удосконалення окремих питань проходження громадянами військової служби», яким статтю 26 вищеназваного Закону викладено в новій редакції. Частиною п'ятою цієї статті визначено розширений перелік підстав, за якими військовослужбовці, які проходять військову службу за контрактом, можуть розірвати контракт та звільнитися з військової служби – у мирний час, під час дії особливого періоду (крім періодів з моменту оголошення мобілізації - протягом строку її проведення, який визначається рішенням Президента України, та з моменту введення воєнного стану – до оголошення демобілізації), а також з моменту оголошення мобілізації – протягом строку її проведення, який визначається рішенням Президента України, та з моменту введення воєнного стану – до оголошення демобілізації.

З огляду на вищенаведене внесення запропонованих Вами змін до статті 26 Закону не вбачається доцільним.

З повагою

Голова Комітету

С. ПАШИНСЬКИЙ